

[Ministeren for offentlige arbejder.]

der kalder dem. Dem har jeg meget tilovers for, eller har fået det, vil jeg hellere sige, for jeg har konstateret i de senere år, at disse blade — det gælder ikke mindst her i det storkøbenhavnske område — i høj grad er dem, der formidler den lokale nyhedstjeneste fra de kommunale råd, fra forskellige organisationer i kommunen; de store dagblade kan ikke give plads for hele det lokale stof, som det tidligere var tilfældet, og det begynder vel også at mærkes i mindre provinsbyer; dér får altså disse distriktsblade i nogen grad dagspressens lokale orienteringsfunktioner, som vi kendte det tidligere, og derfor har vi heller ikke draget dem så stærkt ind; de skulle kunne holde til den ordening, de nu har, at de får forhøjelser i takt med, at ekstrabudenes løn stiger. Den kulørte presse mener jeg derimod ikke der er nogen som helst grund til at have medlidenhed med, for det er jo da ikke noget, man bliver en dårlig borger af ikke at læse. Jeg tror heller ikke, det holder folk tilbage, om de skulle give 1 øre eller 2 mere for at få bragt blade ud. Men som sagt, distriktsbladene har jeg stor forståelse for, og jeg forstår godt det synspunkt, der er gjort gældende, også fra hr. Bilgrav-Nielsens side, at der var nogle blade dér, der var i vanskeligheder.

Ja, hr. Arne Larsens bemærkning om, at det ikke er hensigtsmæssigt hvert andet år at komme med disse forslag om forhøjelser, er jo besvaret i mine generelle betragtninger. Så gjorde det ærede medlem nogle bemærkninger om en postsparebank. Nu tvivler jeg på, at det er en helt relevant tankegang, for de omkostninger, det medfører, og som kunne indtjenes over postsparebanken, det er jo penge, som folk skal af med. Om folk kommer af med dem på den ene eller den anden måde, det mener jeg ikke er så afgørende; men det er at vildlede befolkningen at foregive, at hvis det bliver over postsparebanken, så er der ingen omkostninger. Det betyder ikke, at jeg skulle være imod en postsparebank. Det er sådan, at regeringen på foranledning af de spørgsmål, der er rejst, har besluttet — ja, det var for øvrigt noget, man var i gang med — yderligere at forstærke undersøgelsen af hele dette forhold, sådan at vi kan finde

ud af, om det er rimeligt at investere et eller andet antal millioner i en postsparebank og så lade et antal millioner, som i forvejen er investeret i banker og sparekasser, være udnyttet. Vil samfundet have råd til det? Ja, det må man jo overveje; man må være klar over, at her er tale om et nationalprodukt, som man kan forvalte mere eller mindre godt, og det må folketinget til sin tid tage stilling til.

Luftpostportoer er der vist ikke rigtig basis for at regulere på, eftersom taksterne, som luftfarten udvikler sig, ikke vil være stigende, men nærmest vil presses nedad; om det nu er ad rationaliseringsvejen eller ad subsidievejen, kan det være lidt svært at afgøre i det enkelte tilfælde, men indtil videre må vi vistnok lade det ligge stille.

Så rejste hr. Arne Larsen spørgsmålet, om det bliver billigere at sende to breve end ét. Her vil jeg gerne gøre opmærksom på, at når de store breve bliver forholdsvis dyre, hænger det jo sammen med, at det er meget mere besværligt for postbudene at håndtere de store breve. Det er jo også en af motiveringerne for, at vi går ned til de 20 g, at dér kan man ad mekanisk vej behandle brevene, sådan at der er store besparelser at tjene ad den vej; og da det er omkring 90 pct. af brevene, der vejer under 20 g, så er der altså ikke tale om, at den gamle mormor, der skal skrive til barnebarnet, eller omvendt, kommer i klemme. Det er ikke her, vanskelighederne vil melde sig. Og det øvrige, der er tale om — jeg tror, at de smerter finder man nok ud af at fordele; det kan i alt fald ikke være postvæsenet, som skal bære det.

Brevskolerne. Ja, her kan jeg henholde mig til mine generelle betragtninger; jeg tror ikke, at de, der benytter brevskole, er så dårligt stillet, at de ikke skulle kunne ofre — hvad skal vi sige, det kan blive på en vinter, måske 2 eller 3 kr. — mere for at få deres betjening over brevskolen. Det er forkert, ærede medlemmer, at tænke i de baner, at det er afgørende, også når man taler om de unge; hvis vi tænker på, hvad de unge har mulighed for at tjene i dag, bortset fra dem, der er under uddannelse, så skal man nu ikke fremstille det som så ringe, som hr. Bilgrav-Nielsen tilsyneladende forestiller sig det.